

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bolzano (Italien) den 19. juni 2009 — straffesag mod Martha Nussbaumer

(Sag C-224/09)

(2009/C 205/42)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Bolzano

Part i straffesagen

Martha Nussbaumer

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en national lovgivning, såsom lovdekret nr. 81 af 9. april 2008, og navnlig dettes artikel 90, stk. 11, hvorefter der for en byggeplads, hvor flere virksomheder er til stede, gøres en undtagelse fra bygherrens eller den projekterendes forpligtelse til at udpege en koordinator for projekteringen som omhandlet i artikel 90, stk. 3, for så vidt angår private arbejder, for hvilke der ikke skal indhentes byggetilladelse, idet der ses bort fra arten af arbejderne og de særlige risici, som er opregnet i direktivets bilag II, i strid med artikel 3 i direktiv 92/57/EØF af 24. juni 1992 ⁽¹⁾?
- 2) Er en national lovgivning, såsom lovdekret nr. 81 af 9. april 2008, og navnlig dettes artikel 90, stk. 11, i strid med artikel 3 i direktiv 92/57/EØF af 24. juni 1992 henset til den i direktivet fastsatte forpligtelse for bygherren eller den projekterende til under alle omstændigheder at udpege en koordinator under udførelse af arbejderne på byggepladsen, uanset disse arbejders art, og følgelig også i relation til private arbejder, for hvilke der ikke skal indhentes byggetilladelse, og som kan indebære de risici, der er nævnt i direktivets bilag II?
- 3) Er artikel 90, stk. 11, i lovdekret nr. 81 af 9. april 2008, for så vidt som der deri kun er fastsat en forpligtelse — for så vidt angår private arbejder, for hvilke der ikke skal indhentes byggetilladelse — for koordinatoren for udførelsen til at opstille en sikkerhedsplan i situationer, hvor andre virksomheder end den, der oprindeligt stod for arbejderne, involveres, mens arbejderne pågår, i strid med artikel 3 i direktiv 92/57/EØF af 24. juni 1992, der under alle omstændigheder fastsætter en forpligtelse til at udpege en koordinator for bygværkets opførelse uanset arbejderne art, og som udelukker, at forpligtelsen til at opstille en plan for sikkerhed og sundhed, når der er tale om arbejder, der

indebærer særlige risici som dem, der er opregnet i direktivets bilag II, kan fraviges?

⁽¹⁾ EFT L 245, s. 6.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di pace di Cortona (Italien) den 19. juni 2009 — Edyta Joanna Jakubowlka mod Alessandro Maneggia

(Sag C-225/09)

(2009/C 205/43)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di pace di Cortona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Edyta Joanna Jakubowlka

Sagsøgt: Alessandro Maneggia

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, litra g), og artikel 4, 10, 81 og 98 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, såsom artikel 1 og 2 i lov nr. 339 af 25. november 2003, hvormed der er genindført et forbud mod, at deltidsansatte lønmodtagere i det offentlige tjeneste udøver advokaterhvervet, hvorved disse forhindres i at udøve dette erhverv, selv om de har en advokatbestalling, idet loven stiller krav om, at de slettes af advokatfortegnelsen ved beslutning fra advokatrådet, medmindre lønmodtageren selv bringer tjenesteforholdet til ophør?
- 2) Skal artikel 3, litra g), og artikel 4, 10 og 98 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, såsom i artikel 1 og 2 i lov nr. 339 af 25. november 2003, hvormed der er genindført et forbud mod, at deltidsansatte lønmodtagere i det offentlige tjeneste udøver advokaterhvervet, hvorved disse forhindres i at udøve dette erhverv, selv om de har en advokatbestalling, idet loven stiller krav om, at de slettes af advokatfortegnelsen ved beslutning fra advokatrådet, medmindre lønmodtageren selv bringer tjenesteforholdet til ophør?

- 3) Skal artikel 6 i Rådets direktiv 77/249/EØF af 22. marts 1977 om lettelser med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser⁽¹⁾, idet den bestemmer, at »[e]n medlemsstat kan udelukke advokater, der er lønmodtagere i henhold til en arbejdskontrakt med en offentlig eller privat virksomhed, fra repræsentation og forsvar i retten for denne virksomhed, i det omfang advokater, der er etableret i den pågældende stat, er udelukket herfra«, fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, såsom artikel 1 og 2 i lov nr. 339 af 25. november 2003, hvormed der er genindført et forbud mod, at deltidsansatte lønmodtagere i det offentlige tjeneste udøver advokaterhvervet, hvorved disse forhindres i at udøve dette erhverv, selv om de har en advokatbestalling, idet loven stiller krav om, at de slettes af advokatfortegnelsen ved beslutning fra advokatrådet, medmindre lønmodtageren selv bringer tjenesteforholdet til ophør, når disse nationale bestemmelser ligeledes finder anvendelse på lønnede advokater, som udfører advokatvirksomhed i medfør af bestemmelserne om fri udveksling af tjenesteydelser?
- 4) Skal artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF⁽²⁾ af 16. februar 1998, som bestemmer, at »[e]n advokat, der er registreret i et værtsland under hjemlandets advokattitel, kan udøve advokatvirksomhed som lønmodtager hos en anden advokat, hos en advokatsammenslutning eller i et advokatselskab eller i en offentlig eller privat virksomhed, i det omfang værtslandet giver advokater, der er registreret under værtslandets advokattitel, ret hertil«, fortolkes således, at det ikke finder anvendelse på advokater, der er offentligt ansatte lønmodtagere, og som arbejder på deltid?
- 5) Er de generelle fællesskabsretlige principper om beskyttelse af den berettigede forventning og velerhvervede rettigheder til hinder for en national lovgivning, såsom i artikel 1 og 2 i lov nr. 339 af 25. november 2003, hvormed der er genindført et forbud mod, at advokaterhvervet udøves af deltidsansatte lønmodtagere i det offentlige tjeneste, hvilket forbud ligeledes finder anvendelse på advokater, der allerede var optaget i advokatfortegnelsen på ikrafttrædelsestidspunktet for lov nr. 339 af 2003, selv om der i lovens artikel 2 er indført en kort »udsættelse« til at træffe et valg mellem lønnet arbejde eller udøvelse af advokaterhvervet?

⁽¹⁾ EFT L 78, s. 17.

⁽²⁾ EFT L 77, s. 36.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Torino (Italien) den 22. juni 2009 — Antonino Accardo m.fl. mod Comune di Torino

(Sag C-227/09)

(2009/C 205/44)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Torino

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Antonino Accardo, Viola Acella, Antonio Acuto, Domenico Ambrisi, Paolo Battaglino, Riccardo Bevilacqua, Fabrizio Bolla, Daniela Bottazzi, Roberto Brossa, Luigi Calabro', Roberto Cammardella, Michelangelo Capaldi, Giorgio Castellaro, Davide Cauda, Tatiana Chiampo, Alessia Ciaravino, Alessandro Cicero, Paolo Curtabbi, Paolo Dabbene, Mauro D'Angelo, Giancarlo Destefanis, Mario Di Brita, Bianca Di Capua, Michele Di Chio, Marina Ferrero, Gino Forlani, Giovanni Galvagno, Sonia Genisio, Laura Dora Genovese, Sonia Gili, Maria Gualtieri, Gaetano La Spina, Maurizio Loggia, Giovanni Lucchetta, Sandra Magoga, Manuela Manfredi, Fabrizio Maschio, Sonia Mignone, Daniela Minissale, Domenico Mondello, Veronica Mossa, Plinio Paduano, Barbaro Pallavidino, Monica Palumbo, Michele Paschetto, Frederica, Peinetti, Nadia Pizzimenti, Gianluca Ponzio, Enrico Pozzato, Gaetano Puccio, Danilo Ranzani, Pergiani Risso, Luisa Rossi, Paola Sabia, Renzo Sangiano, Davide Scagno, Paola Settia, Raffaella Sottoriva, Rossana Trancuccio, Fulvia Varotto, Giampiero Zucca, Fabrizio Lacognata, Guido Mandia, Luigi Rigon og Daniele Sgavetti

Sagsøgt: Comune di Torino

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 5, 17 og 18 i Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden⁽¹⁾ fortolkes således, at de uafhængigt af den formelle gennemførelse og uafhængigt af nationale retsregler, der begrænser deres anvendelighed til visse erhvervs kategorier, i et tilfælde, hvor der er indgået kollektive overenskomster af arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med direktivet, finder umiddelbar anvendelse i en medlemsstats retsorden?
- 2) Påhviler det under alle omstændigheder en i en medlemsstat uafhængigt af en sådan direkte virkning at anvende et direktiv, der endnu ikke er gennemført, eller hvis anvendelighed efter gennemførelsen synes udelukket i henhold til den nationale lovgivning, som parameter ved fortolkning af national ret og således som grundlag for løsning af fortolkningsmæssige tvivlsspørgsmål?